

Słowo na 1 listopada 2019 r. – Uroczystość Wszystkich Świętych

(Ap 7,2-4.9-14; Ps 24,1-6; 1 J 3,1-3; Mt 5,1-12a)

„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?” J 11,25b-26

Uroczystość, którą obchodzimy 1 listopada to nie „święto zmarłych”, ale „żywych”. Wszystkich Świętych, to znaczy tych, którzy już dotarli do celu (nieba) i na zawsze zjednoczyli się z Bogiem. Osiągnęli ten cel przez wiarę w Jezusa Chrystusa, uświęcając się przez naśladowanie Go drogą Błogosławieństw, stając się do Niego podobni. Ale święci to też ci, którzy żyją na ziemi i wierzą w Jezusa, wypełniają Jego wolę. Zgadza się to z Biblijnym określeniem Świętości. Występuje ono na kartach Pisma Świętego 800 razy i oznacza: 1. Święty- w Starym Testamencie to Bóg (po trzykroć Święty- Iz 5,16 ; 6,3) 2. Naród wybrany przez Boga- Naród Żydowski (Izrael) zob. (Wj 22,30 ; Kpł 11,44-45; 19,2; 20,7) 3. W Nowym Testamencie – wierny Kościoła Chrystusowego (Rz 8,27; 2 Kor 1,1; Ef 3,18; 1 Tes 3,13 ; 1 P 1,15-16). Dlatego św. Paweł pisząc listy do wspólnot używał zwrotu np.” do świętych i wiernych w Chrystusie braci w Kolosach”; „ do wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie ,którzy są w Filipi”. Świętość to nie nasza zasługa, ale stan wynikający z mieszkającego w nas przez wiarę Jezusa Chrystusa.

Czy ja naprawdę wierzę w Jezusa Chrystusa? Czy przyjąłem Go do swojego serca? Czy jestem Święty ? Czy wierzę w te słowa Chrystusa?

Święty Jan opisuje w Apokalipsie dwie wizje, w których ukazuje tryumf zbawionych. Pierwsza z nich opisuje lud Boży Starego Testamentu- 12 pokoleń synów Izraela. Pieczęć żyjącego Boga- symbolizuje przynależność do Niego, chroni od kataklizmów dotyczących ziemię. Opieczętowani nie kryją się przed Bogiem, lecz z ufnością przechodzą przez ucisk, by dotrzeć przed tron Boga. Druga wizja przedstawia nieprzeliczony tłum zbawionych, pochodzących ze wszystkich narodów, plemion, ludów i języków. Ci przeszli próbę wiary i okazali wytrwałość w ucisku, dzięki zbawczej krwi Baranka weszli do chwały i stoją przed Bogiem, uczestnicząc w niebiańskiej liturgii. Bóg jest dla nich Ojcem, który oddał każde cierpienie i ociera łzy z ich oczu. Chociaż zbawienie dokonuje się dzięki ofierze Chrystusa, konieczna jest współpraca człowieka z Bożą łaską- potrzebna jest wiara. Chrześcijanie wezwani są do tego, by oczyścić się we krwi Baranka. Jan podkreśla, że krew Baranka nie będzie skuteczna, jeśli my pozostaniemy bierni wobec Boga i świadomie odrzucimy zbawienie.

Co mogę zrobić, aby należeć do zbawionych? W jaki sposób mogę oddać swoje życie Chrystusowi- uwierzyć w Niego?

Psalm dwudziesty czwarty jest hymnem ku czci Zwycięskiego Stwórcy. Król Chwały to Pan objawiający się wszędzie: na ziemi, którą stworzył, między niebem a ziemią- na świętej górze, gdzie znajduje się Jego mieszkanie pośród ludzi i w niebie- jako Bóg Najwyższy. Miejszem zetknięcia się tych dwóch światów jest świątynia. Do niej wstępuje człowiek, aby spotkać się tam z Bogiem. Warunkiem otrzymania od Boga błogosławieństwa jest doskonałość moralna człowieka i jego czyste serce. Świątynia Jerozolimka jest zapowiedzią wiecznej świątyni w niebie. Warunkiem wejścia do tamtej świątyni jest konsekwentne poszukiwanie Boga, wiara w Niego, zaufanie Jego Słowu i czystość serca.

W czym wyraża się moja codzienna wiara? Jakie czyny świadczą o mojej świętości?

Święty Jan jest piewą Bożej miłości. Wyraża się ona w adoptowaniu nas przez Boga, jako Jego dzieci. Dokonuje się to przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Świadomość tego, że przez wiarę jest się naprawdę tym dzieckiem, pozwala człowiekowi być jak najbliżej Jezusa, poznawać Go w słowie Bożym. Ziemskie poznawanie jest jednak ograniczone. Dopiero w wieczności dzieci Boże dostąpią tej łaski, że będą mogły oglądać Pana twarzą w twarz. Warunkiem koniecznym jest jednak wiara i wypełnianie woli Bożej- czyli uświęcanie się. Tylko czyste i święte dziecko Boże może stanąć przed Świętym i Wspaniałym Bogiem i dostąpić łaski zbawienia i usprawiedliwienia z grzechów. To wszystko mamy dzięki męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. Jego krew oczyszcza nas z wszelkiej nieprawości.

Co konkretnego mogę zrobić aby w najbliższym tygodniu okazać w konkretny sposób świętość, wiarę i posłuszeństwo Bogu?

Rozdział piąty Ewangelii św. Mateusza otwiera cykl pięciu mów Jezusa o Królestwie Bożym. Jezus jako nowy Mojżesz przekazuje ludziom nowy zbiór Prawa, nazywany często chrześcijańskim Pięcioksięgiem. Mateusz umiejscawia tę mowę na górze, czyniąc w ten sposób aluzję do góry Synaj, na której Mojżesz dostał od Boga Prawo dla Izraelitów. W pierwszym przemówieniu Jezus podaje warunki uczestnictwa w królestwie: chce zbudować wspólnotę, która będzie na ziemi realizowała Bożą wolę. Kazanie na Górze rozpoczynają Błogosławieństwa. Są one zbiorem statutów królestwa Bożego. Jego mieszkańcami mogą zostać ludzie odznaczający się przymiotami moralnymi wymienionymi przez Jezusa. Kto je posiada jest błogosławiony, czyli szczęśliwy, bo już uczestniczy w dobrach niebieskich tu na ziemi, choć ich pełnie doświadczy w przyszłości, w życiu wiecznym. Kiedy chrześcijanie naśladują w swoim życiu Chrystusa, stają się błogosławieni, szczęśliwi, bo są otoczeni szczególną troską Boga, który ich umacnia, pociesza, udziela miłosierdzia i wzywa do świętości, do Siebie. Co oznaczają słowa użyte przez Chrystusa?

-ubodzy w duchu-to ludzie pozbawieni wszystkiego, mogący liczyć jedynie na Boga; lecz także ci, którzy doświadczenia własnej bezradności, uniżają się, są wolni od przywiązań do dóbr ziemskich, ufają Bogu i przekładają Jego osobę nad wszystkie wartości . Ubodzy w duchu- to także ci, którzy akceptują swoje ubóstwo wewnętrzne spowodowane grzesznym życiem. Wierzą oni, że tylko w Bogu jest ich bogactwo.

- **którzy się smucą**- to ci, którzy smucą się z powodu swoich grzechów i grzechów innych ludzi, oplakują je i pragną Boga za nie przeprosić

- **cisi lub łagodni** – to ludzie, którzy panują nad swoim gniewem. Gdy doznają krzywdy- wyrzekają się zemsty, pragną zachować zgodę i pokój z bliźnimi. **Posiadą ziemię**- chodzi o bycie w królestwie niebieskim. Ono to jest dziedzictwem przeznaczonym dla cichych, łagodnych.

- **Łakną i pragną sprawiedliwości**- sprawiedliwość jest synonimem świętości. Polega na wypełnianiu wszystkiego, co jest miłe Bogu i zgodne z Jego wolą. Innym określeniem jest gorące pragnienie przyjścia Mesjasza i Jego królestwa. **Nasylenie**- zaspokojenie pragnień i dążeń dokona się w królestwie mesjańskim, w którym wszystko będzie poddane woli Bożej. W tym królestwie łaknący i spragnieni sprawiedliwości osiągną pełną świętość.

- **miłosierni**- to nie tylko ci, którzy rozdają jałmużny, lecz także ci, którzy w jakikolwiek sposób okazują współczucie bliźniemu oraz spieszą mu z pomocą w jego potrzebach materialnych i duchowych. Potrafią przebaczyć, zrezygnować z chęci zemsty, odpowiedzieć miłością na nienawiść. Dostąpią oni miłosierdzia w królestwie niebieskim, u władcy tego królestwa, który okaże im swoje miłosierdzie przez odpuszczenie grzechów i udzieli pociechy oraz pomocy w każdej potrzebie.

-**czystego serca**- to ludzie wewnętrznie czysti, są wierni Bogu i ludziom, za wszelką cenę unikają nieczystości moralnej, złego postępowania, bycia dwulicowym. Ci ludzie kierują się przykazaniem miłości Boga i bliźniego, postępują zewnętrznie tak, jak im dyktuje sumienie, nie są zakłamanymi.

- **wprowadzają pokój**- pokój jest wolą Boga i oznacza szczęście, pomyślność, pojednanie, zgodę i dobre stosunki pomiędzy ludźmi, dlatego ci, którzy pracują na rzecz szeroko pojętego ludzkiego dobra, kształtują ludzkie relacje w oparciu o miłość i są sługami Boga pokoju- są nazywani- synami Bożymi. Spełni się ta obietnica w niebie, gdzie będą oglądać Boga i posiadać Jego królestwo. Bóg uzna ich za swoich synów i obdarzy wszystkimi przywilejami. Bóg jest Bogiem pokoju, Jezus, który pojednał ludzi z ich Ojcem w niebie jest księciem pokoju, dlatego ci, którzy szerzą pokój, postępują podobnie jak Bóg i Jezus, są ich synami.

-**prześladowani za sprawiedliwość**- ci, którzy z powodu uczciwego życia lub jakiejś cnoty doznają prześladowań, stają się godnymi Królestwa. Sprawiedliwość- czyli świętość, którą daje Chrystus. Nagrodą jest jak w przypadku ubogich w duchu- Królestwo niebieskie.

-**urągają wam i prześladowają was**- wszelkie prześladowania spotykające uczniów ze względu na Jezusa stanowią istotny motyw nagrody, jaką otrzymają w niebie.

Jaka postawa jest oznaką błogosławieństwa (szczęścia) w moim życiu?